

Stk. 3. Bøder pålægges af finansministeriet, medmindre dette ønsker sagen afgjort ved domstolene. Det står dog vedkommende frit for inden 14 dage efter, at finansministeriets afgørelse er meddelt ham, at forlange sagen undergivet domstolenes afgørelse, hvilket da foranlediges af finansministeriet. En indledet sag bortfalder dog, når enten finansministeriet tager sin påstand om bøde eller sagsanlæg tilbage, eller når den tiltalte, som har forlangt domstolenes afgørelse, frafalder samme. Finansministeriet tager bestemmelse om de af dette foranledigede sagers anke fra det offentliges side. Med hensyn til de ikendte bøder samt konfiskationsprovenuer finder § 2 i lov nr. 275 af 13. november 1926 anvendelse.

Stk. 4. Når sager angående overtrædelser af denne lov indbringes for retten, behandles de som politisager.

Stk. 5. I de i § 10, stk. 2, omhandlede tilfælde finder de i lov om rettens pleje kapitlerne 68, 69, 71 og 72 omhandlede retsmidler anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge. Nedlægges der af anklagemyndigheden påstand om idømmelse af fængselsstraf, skal der på tiltaltes begæring beskikkes ham en forsvarer.

§ 11.

En i henhold til denne lovs § 1 given tilfælde vil kunne tilbagekaldes af finansministeriet, såfremt den pågældende gør sig skyldig i særlig grov overtrædelse af bestemmelserne i nærværende lov.

§ 12.

Det påhviler politiet at underrette toldmyndighederne om de til dets kundskab

kommende overtrædelser eller omgæelser af bestemmelserne i nærværende lov samt på toldvæsenets begæring derom at yde bistand til opklaring heraf.

§ 13.

Stk. 1. I lov nr. 108 af 29. marts 1924 om toldafgifterne m. v., jfr. lov nr. 62 af 31. marts 1928, udgår § 47 a.

Stk. 2. I nedennævnte love udgår ordene „toldlovens § 47 a“ og erstattes med „lov om kontrol med omsætningen af spiritus og vin“:

Lov om tillægsafgift på spiritus samt om beskatning af indenlandsk tilvirkning af vin, cider o. desl., jfr. lovbekendtgørelse nr. 5 af 9. januar 1954, § 7, stk. 6, og § 11.

Lov om afgift på omsætningen af stærke drikke, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954, § 2, § 3, pkt. 1, og § 5, stk. 1, pkt. 1.

Stk. 3. I § 4 i lov nr. 537 af 31. oktober 1946, jfr. lovbekendtgørelse nr. 6 af 9. januar 1954, tilføjes i stk. 4, sidste linie, efter ordet „avance“:

„; for detailsalgets vedkommende beregnes dette fradrag med 12 pct. af detailprisen. I tilfælde, hvor der består et økonomisk interessefællesskab mellem en i henhold til denne lovs § 3, pkt. 1, anmeldt virksomhed og en virksomhed med detailudsalg, kan finansministeriet kræve, at spiritus og vin, der afsættes fra den afgiftspligtige virksomhed til det pågældende detailudsalg, afgiftsberigtiges på grundlag af detailprisen i detailudsalget.“

§ 14.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. juli 1954.

Bemærkninger til lovforslaget.

De gældende bestemmelser vedrørende kontrollen med omsætningen af alkoholholdige drikkevarer, øl undtaget, blev indføjet i toldloven som dennes § 47 a i forbindelse med toldlovsændringen i 1928, jfr. lov nr. 62 af 31. marts 1928, § 1, ad § 47. Ifølge den nævnte lovbestemmelse er alle virksomheder, som indfører, aftapper og behandler vin og spiritus, eller som fremstiller sådanne varer eller visse spirituose essenser o. lign. med anvendelse af vin og

spiritus, underkastet toldvæsenets kontrol, ligesom salg af varer af den nævnte beskaffenhed til detailhandler, restauratør eller direkte til forbruger skal ske i beholdere af ikke over 3 liters rumindhold, som er forsynet med et særligt lukke (banderole) samt etikette med oplysninger om varens art, virksomhedens navn m. m.

Kontrolordningen var et led i foranstaltningerne mod omfattende spritsmuglerier, og den har vist sig